

काचमणि (काच + मणि) m. *Krystall, Quarz*: आकरे पद्मरागाणां जन्म
काचमणोः कुलः Hit. Pr. 44.

काचमल (काच + मल) n. *schwarzes Salz* RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl.
काच 2, a.

काचलवण (काच + ल^०) m. dass. RĀGĀN. im ÇKDr.

काचलिन्दि s. u. काकचिञ्चिक.

काचसेभव (काच + सं^०) n. = काच 2, a. RĀGĀN. im ÇKDr.

काचसौवर्चल (काच + सौ^०) m. dass. RĀGĀN. im ÇKDr.

काचस्वाली (काच + स्वाली) f. N. einer Pflanze, *Bignonia suaveolens*
Roxb., AK. 2, 4, 2, 35.

काचात्त (काच + अत्त) m. *Glasauge*, N. eines Schwimmvogels Suçr. 1,
205, 14.

काचिव m. 1) *Maus, Ratte* Trik. 3, 3, 71. H. an. 3, 135. MED. gh. 8. —
2) *Gold* H. an. MED. Statt काञ्चन hat Trik. काचन. — 3) = शेषाष्टक
H. an. = शेषाष्ट oder हेमाष्ट (स्याच्छेमाष्टे) MED. Die beiden ersten Wör-
ter fehlen in den Wörterbüchern; हेमाष्ट m. bedeutet nach dem UṆĀDIK.
im ÇKDr. *Waise*; das entsprechende vulg. Wort किमटा bedeutet auch
Hülsenfrucht nach HAUGHTON und diese Bed. giebt Wils. dem Worte
काचिव.

काचिञ्चिक s. u. काकचिञ्चिक.

काचित (von काच) adj. *im Stricknetz liegend, am Stricke eines Joehs*
u. s. w. hängend (s. काच 1, c) AK. 3, 2, 39.

काचित्कार् adj. *Allerlei thuend, zu Allem dienlich*: प्रियं काचित्कार्
कृतिः RV. 10, 86, 13. — Zusammeng. aus का चित् d. i. कानि चित् (s. u.
1, क) und कार्.

काचिम m. *ein in der Nähe eines Tempels wachsender und daher für*
heilig angesehener Baum Trik. 2, 4, 42.

काचिलिन्दि und काचिलिन्दिक s. u. काकचिञ्चिक.

काचुक MED. k. 64 Druckfehler für कावुक.

काचू adj. von कचू P. 4, 2, 133.

काचूक desgl. P. 4, 2, 134.

काचूकम् (?) adj. = अचूक स्वचूक klar (von Wasser) H. c. 163.

काचूकी f. *eine best. wohlriechende Erde* H. 1036. — Vgl. कान्ती, wor-
aus काचूकी entstanden ist.

काञ R. 2, 35, 17 viell. fehlerhaft für काच in der Bed. von 1, c.

काञल (1. का + जल) n. *etwas Wasser* Vop. 6, 95.

काञ्ज्, काञ्जते glänzen; binden DuĀTUP. 6, 10. — Vgl. कच् und कञ्ज्.

1. काञ्चन n. 1) *Gold* Naigh. 1, 2. AK. 2, 9, 95. Trik. 3, 3, 235. H. 1043.
an. 3, 365. MED. n. 49. M. 2, 239. 4, 233. 8, 88, 113. JĀGĀN. 1, 332. N. 17, 7.
Suçr. 1, 110, 10. 378, 13. Hit. Pr. 41. *Vermögen* ÇKDr. Wils. — 2)
Staubfaden des Lotus Trik. H. an. MED.

2. काञ्चन 1) adj. f. ई golden M. 5, 112. R. 1, 4, 26. 3, 21, 17. 6, 38, 28.
यदि निर्गतं तस्यास्तत्तन्नाम्बूदप्रभम्। काञ्चनं धरणो प्राप्तं हिरण्यमभव-
त्तद् 4, 38, 19. ÇĀK. 133. 171. DRAUP. 2, 7. VID. 288. An den drei letzten
Stellen am Anfange eines comp., so dass auch die subst. Bed. *Gold* zu-
lässig ist. f. MBh. 1, 6974. 3, 11778. 4, 1825. 14, 2633. ŚĀV. 1, 23. R. 3, 52,
24. 58, 26. 6, 73, 29. 112, 79. MEGH. 77. BHAVISHJOTT. P. in Z. d. d. m. G.
6, 94, 3. Buāg. P. 3, 23, 32. 5, 20, 35. 23, 7. — 2) m. a) N. verschiedener

Pflanzen: α) *Mesua ferrea* AK. 2, 4, 2, 45. H. an. 3, 365. MED. n. 48. —
β) *Michelia Champaca* (चम्पक). — γ) *Ficus glomerata*. — δ) *Bauhi-
nia variegata* H. an. — ε) *Datura fastuosa* MED. — ζ) = पुंनाग H. an.
— b) N. pr. des 3ten Buddha H. 236. — eines Fürsten (s. काञ्चनप्रभ)
Buāg. P. 9, 13, 3. VP. 398. — 3) f. ई a) *Gelbwurz* AK. 2, 9, 41. H. 418.
H. an. MED. — b) *eine Art Asclepias* (स्वर्णतीरी). — c) *ein best. gelbes*
Pigment (s. गेरिचन) RĀGĀN. im ÇKDr.

काञ्चनक (von काञ्चन) 1) m. a) N. eines Baumes, *Bauhinia variegata*,
Suçr. 1, 143, 18. — b) *eine Reis- oder Getraidefrucht* Suçr. 1, 193, 7. —
2) n. *Auripigment* RĀGĀN. im ÇKDr.

काञ्चनकदली (का^० + क^०) f. *eine Abart von Musa sapientum* (सुव-
र्णकदली, vulg. चाँपाफला) RĀGĀN. im ÇKDr.

काञ्चनकारिणी (का^० + कारि^०) f. N. einer Pflanze, *Asparagus racemo-
sus* Willd. (शतमूली), ÇABDĀK. im ÇKDr.

काञ्चनतीरी (का^० + तीर^०) f. Name einer Pflanze, *eine Art Asclepias*
(तीरिणीलता), RĀGĀN. im ÇKDr. कासोसकाञ्चनतीर्यो (adj.) वर्गः Suçr. 2,
62, 5.

काञ्चनगिरि (का^० + गिरि^०) m. *Goldberg*, ein Bein. des Meru, H. 1032.
Buāg. P. 5, 16, 28.

काञ्चनगैरिक (का^० + गै^०) n. *eine Art Ocher* Suçr. 2, 273, 19. गैरिकं
काञ्चनकम् 493, 20. — Vgl. स्वर्णगैरिक.

काञ्चनपुर (का^० + पुर^०) n. N. pr. einer Stadt Ver. 23, 8. काञ्चनपुरी
Verz. d. B. H. 136, b, 4.

काञ्चनपुष्पक (का^० + पुष्प^०) n. N. einer Staude, *Tabernaemontana co-
ronaria* Willd. (आकुल्य), RĀGĀN. im ÇKDr.

काञ्चनपुष्पी (wie eben) f. *Premna spinosa* Roxb. (s. गणिकारी) RĀGĀN.
im ÇKDr.

काञ्चनप्रभ (का^० + प्रभा^०) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des
Bhīma und Vaters von Suhotra, HARIV. 1413. BRAHMA-P. in VP. 398,
N. 3. — Vgl. 2. काञ्चन 2, b.

काञ्चनमय (von 1. काञ्चन) adj. f. ई golden R. 2, 81, 11. 4, 51, 12. 6, 37,
4. PĀNĀT. 236, 5.

काञ्चनमाला (का^० + मा^०) f. N. pr. der Gemahlin von Kunāla, den
Sohne Açoka's, BURN. Intr. 404. 409. eines andern Frauenzimmers KA-
THĪS. 13, 22.

काञ्चनवर्मन् (का^० + वर्म^०) m. N. pr. eines Fürsten (s. हिरण्यवर्मन्) MBh.
in BENF. Chr. 53, 21.

काञ्चनसंधि (का^० + सं^०) m. *a treaty of friendship between two par-
ties on equal terms* Wils. — Vgl. कपालसंधि.

काञ्चनान (का^० + अन्) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 12932.

काञ्चनार (von काञ्चन) m. *Bauhinia variegata* (s. काञ्चनक) H. an. 3.
365. RĀGĀN. im ÇKDr.

काञ्चनाल m. dass. MED. n. 48. ÇABDĀK. im ÇKDr.

काञ्चनीय (von 1. काञ्चन) 1) adj. f. घा golden MBh. 13, 5039. — 2) f.
घा *ein best. gelbes Pigment* (s. गेरिचन) RĀGĀN. im ÇKDr.

काञ्चि 1) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 1, 6684. — 2) f. = काञ्ची
Gürtel UṆĀDIK. im ÇKDr.

काञ्चिक n. = काञ्चिक *saurer Reisschleim* H. 415.